



PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind interzicerea excluderii anumitor defecte de la garanția legală și comercială acordată consumatorilor*, inițiată de domnul deputat PSD Augustin Florin Hagiș împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UDMR, AUR, POT, USR și neafiliați (**Bp. 525/2025, Pl-x. 68/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare interzicerea excluderii anumitor defecte de la garanția legală și comercială acordată consumatorilor de vehicule rutiere, propunându-se dreptul de a alege al consumatorului între unitățile reparatoare proprii ale garantului și service-urile partenere autorizate, astfel încât să se evite „*practicile abuzive prin care unii profesioniști limitează accesul la reparații doar la rețeaua proprie, generând întârzieri sau costuri suplimentare*”.

II. Observații

1. Potrivit *Expunerii de motive*, inițiativa legislativă are în vedere o transpunere parțială a *Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2.394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE*, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, act normativ comunitar care este transpus, de altfel, în legislația națională prin *Ordonanța de urgență nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, cu modificările și completările ulterioare*.

Aspectele ce se doresc a fi reglementate prin inițiativa legislativă se regăsesc în cuprinsul dispozițiilor art. 3 și respectiv art. 9 din *Ordonanța de urgență nr. 140/2021*, actul normativ legiferând, de altfel, situația răspunderii vânzătorului în cazul neconformității bunurilor de ocazie, bunuri din categoria cărora fac parte și autovehiculele second - hand descrise în cuprinsul inițiativei legislative.

Nu în ultimul rând, facem precizarea că aspectele referitoare la obligațiile operatorilor economici sunt clar și expres menționate în cuprinsul dispozițiilor art. 4, 5 și 6 din *Ordonanța de urgență nr. 140/2021*, astfel încât o nouă reglementare a unor situații identice poate conduce la o suprapunere legislativă.

Directiva (UE) 2019/771 este o directivă de armonizare maximă. Textul și analiza practică arată că scopul ei a fost să înlocuiască regimul anterior și să introducă un set comun și definitiv de reguli privind vânzarea de bunuri (în special bunuri cu elemente digitale), astfel încât statele membre să nu poată păstra sau adopta dispoziții naționale divergente care reduc protecția consumatorilor, cu excepțiile expres prevăzute de directivă.

Facem această mențiune având în vedere faptul că o eventuală obligație introdusă în ceea ce privește operatorii economici din spațiul Uniunii Europene poate crea o barieră în libera circulație, sens în care este necesară realizarea procedurii de notificare a acesteia, prevăzută de *Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale*, transpusă în legislația națională prin *Hotărârea*

Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și Statele Membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare, înainte de adoptarea modificărilor propuse.

2. În raport de soluțiile legislative preconizate, apreciem că, prin modalitatea de exprimare a intenției normative, se instituie reguli insuficient conturate - contrar dispozițiilor *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă și care sunt susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din *Constituție*.

În acest sens, arătăm că, referitor la criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că „*autoritatea legiuitoare are obligația de a edicta norme care să respecte aceste trăsături*. Potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000* „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. „*Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că, prin reglementarea acestora, legiutorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare*”¹.

¹ Decizia Curții Constituționale a României nr.6/2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Având în vedere aspectele de principiu relevate, învedereăm următoarele:

- apreciem că *Expunerea de motive* nu respectă structura instrumentului de prezentare prevăzută la art. 6 și 31 din *Legea nr. 24/2000*, deoarece nu sunt prezentate, printre altele, informații cu privire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, la impactul asupra sistemului juridic și, în special, la compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, la determinarea exactă a acestora, la deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și la alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective și nici cu privire la consultările derulate în vederea elaborării inițiativei legislative. Cu titlu de exemplu, semnalăm că, sub aspectul armonizării cu legislația europeană, este necesară reevaluarea afirmației potrivit căreia „*Prezentul proiect transpune și detaliază obligațiile privind conformitatea vehiculelor*”;

- în raport de conținutul inițiativei legislative, constatăm că aceasta este redactată într-o manieră succintă și generală, care nu este specifică exigențelor de redactare a actelor normative. Astfel, potrivit art. 24 din *Legea nr. 24/2000*, soluțiile legislative preconizate trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, pentru a se evita lacunele legislative și a asigura previzibilitate și claritatea specifică limbajului normativ;

- având în vedere scopul legii, astfel cum este enunțat la art. 1 al inițiativei legislative, învedereăm faptul că în fondul activ al legislației există numeroase prevederi legale menite a asigura atingerea unui astfel de scop. Spre exemplu, *Legea nr. 296/2004 privind Codul consumatorului* reglementează raporturile juridice dintre operatorii economici și consumatori cu privire la achiziționarea de produse și servicii și instituie obligația operatorilor economici să pună pe piață numai produse care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, respectiv să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive (art. 1 și art. 8 din *Legea nr. 296/2004*).

De asemenea, *Legea nr. 240/2004*² reglementează raporturile juridice dintre producători și persoanele vătămate ori prejudiciate de

² privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, republicată, cu modificările ulterioare;

produsele cu defecte puse în circulație, răspunderea civilă pentru pagubele generate de aceste produse, precum și dreptul la acțiune pentru repararea pagubelor, iar *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2014*³ normează drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii și instituie obligația vânzătorului să livreze consumatorului bunuri care îndeplinesc criterii specifice (subiective și obiective) de conformitate.

Astfel fiind, apreciem că ar fi fost necesară clarificarea intenției de reglementare prin raportare la dispozițiile legale existente în fondul activ al legislației, inclusiv sub aspectul intenției de a introduce norme derogatorii de la cele existente, în caz contrar demersul preconizat fiind de natură a încălca prevederile art. 13 și art.14 din *Legea nr. 24/2000* referitoare la asigurarea integrării organice a reglementării în sistemul legislației, unicitatea reglementării în materie și de a conduce la apariția unor situații de paralelism legislativ, interzis potrivit art. 16 din *Legea nr. 24/2000*.

3. Cu privire la conținutul inițiativei legislative avem în vedere următoarele:

- semnalăm necorelarea titlului⁴ cu prevederile art. 1 ale inițiativei, astfel că era necesară clarificarea intenției de reglementare, cu respectarea prevederilor art. 41 alin. (1) din *Legea nr.24/2000*.

- cu referire la art. 4 al inițiativei legislative, era necesară reformularea normei, întrucât sistemele enumerate (de frânare, de direcție, retenție și protecție a pasagerilor etc) nu reprezintă defecțiuni.

- trimiterea regăsită în cuprinsul alin. (2) al art. 6 la dispozițiile art. 3 din inițiativă legislativă este eronată, astfel că ar fi fost necesară reformularea corespunzătoare.

- dispozițiile alin. (4) art. 6 al inițiativei legislative reiau, contrar dispozițiile art. 16 din *Legea nr. 24/2000*, într-o formulare asemănătoare, dispozițiile art. 11 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2021*, care prevăd că: „În caz de neconformitate, consumatorul are dreptul de a beneficia de aducerea în conformitate a bunurilor, de a beneficia de o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului

³ privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

⁴ din cuprinsul căruia rezultă că obiectul actului constă în interzicerea excluderii anumitor defecte de la garanția acordată consumatorilor

în condițiile prevăzute la prezentul articol. Semnalăm, totodată, lipsa de claritate imprimată normei prin utilizarea trimiterii nespecifice la prevederile legislației europene și naționale aplicabile”;

- cu privire la regimul sancționatoriu propus la art. 8 din inițiativa legislativă, semnalăm că normele care instituie contravenții nu satisfac, în opinia noastră, condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate statuate în mod constant în jurisprudența instanței de contencios constituțional, întrucât, contrar art. 3 alin. (1)⁵ din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, nu rezultă cu claritate elementele constitutive ale contravenției instituite.

Totodată, învederăm că, potrivit art. 15 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, constatarea și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele anume prevăzute de lege, și nu de către anumite autorități, astfel că era necesară formularea corespunzătoare. Cât privește noțiunea de „*recidivă*” contravențională, prevăzută la alin. (2) art. 8 al inițiativei legislative, menționăm că, la nivel primar, nu sunt conturate criteriile pe baza cărora să poată fi reținută existența acestei „*recidive*”, astfel că era necesară clarificarea intenției de reglementare. De asemenea, clarificarea intenției de reglementare se impune și în raport de măsura suspendării temporare a activității, astfel încât să rezulte care este natura juridică a acestei măsuri.

În acest sens, menționăm faptul că, prin *Decizia Curții Constituționale a României nr. 457/2020*, Curtea a statuat că „*dreptul contravențional, asemenea dreptului penal, are un caracter subsidiar, intervenind doar acolo unde alte mijloace juridice nu sunt suficiente pentru protejarea anumitor valori sociale. În aceste condiții, actele normative cu putere de lege și actele administrative cu caracter normativ prin care se stabilesc și se sancționează contravenții trebuie să întrunească toate condițiile de calitate ale normei: accesibilitatea, claritate, precizie și previzibilitate*”. Stabilirea faptelor a căror săvârșire constituie contravenții trebuie realizată cu respectarea acestor exigențe, iar nu lăsată, în mod arbitrar, la libera apreciere a agentului constatat, fără ca legiuitorul să fi stabilit criteriile și condițiile necesare operațiunii de constatare și sancționare a contravențiilor. Totodată, în lipsa unei

⁵ potrivit căreia actele normative prin care se stabilesc contravenții trebuie să cuprindă descrierea faptelor ce constituie contravenții;

reprezentări clare a elementelor care constituie contravenția, judecătorul însuși nu dispune de reperele necesare în aplicarea și interpretarea legii, cu prilejul soluționării plângerii îndreptate asupra procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției;

- în raport de prevederile art. 9 al inițiativei legislative, învedereăm că norma propusă este lipsită de previzibilitate, astfel că era necesar a se indica actele normative avute în vedere la alin. (1) art. 9 al inițiativei legislative, respectiv a contura la nivel primar obiectul de reglementare al normelor metodologice ce urmează a fi adoptate de către Guvern;

- la finalul inițiativei legislative, era necesar a se avea în vedere inserarea formulei de atestare a autenticității, prevăzută de art. 46 din *Legea nr. 24/2000*;

- pentru a fi respectate exigențele de tehnică legislativă prevăzute de art. 26 din *Legea nr. 24/2000*, ar fi fost necesar să se analizeze necesitatea și oportunitatea introducerii unor dispoziții tranzitorii. Din această perspectivă, menționăm că omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ aplicabil, poate reprezenta o încălcare a exigențelor constituționale referitoare la *principiul securității juridice*, care impune legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regulilor instituite⁶.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

⁶ Decizia Curții Constituționale a României nr. 560/2024 sau Decizia Curții Constituționale a României nr.846/2020